

ATATÜRK'E MEKTUPLAR -2-

İdealizm

Aslı Dinçman

Yüce Türk,

Türk Ulusu'na en doğal yolla, yaşayarak öğrettiğin başlıca erdemlerden biri; hayal ettiğimiz ve düşündüğümüz şeyleri, hayal edebildiğimiz ve düşünebildiğimiz kadar gerçekleştireceğimize.

En iyiyi yapabilmenin temeli, yapılabileceklerin en iyisini düşünebilmektir; işte bu nedenle de cesaret gerektirir. Zira düşünmek, öncelikle gerçeği görmek ve gerçekle yaşayabilmektir ki, yaşam kilidinin ilk anahtarı cesarettir.

Senin idealizmin, bu gerçeklerin de ötesindedir. Çünkü o, varsayılan gerçeğe rağmen düşleri gerçekleştirmeyi düşlemek ve düşünebilmektir. Diğer deyişle, evrensel olanı hiç yoktan var edebilmektir. Kurtuluşa böylesine yüreğimizi koyabilmemizin nedeni de sanırım, Senin idealizmindeki büyük potansiyelden kaynaklanan evrenselliği hissetmemizdir.

Hayatı; başarı, zafer ve kahramanlık tarihleriyle dolu bir insanın, toplumun sadece iki birimine, çocuk ve gençlere bayram hediye etmesindeki olağanüstü dehayı anlamak da, Senin beklentilerinin sıra dışılığını çözmekle mümkündür. Özellikle On Dokuz Mayıs, Atatürk İdealizmi'nin sonsuzluğa uzandığının açık bir göstergesidir. Çünkü gençlik, düşlerle gerçeklerin en girift yaşandığı dönemdir ve her yeniliğin atası, genç / dinamik düşüncelerden üretilen evrensel ideallerdir.

Gençlik, idealizmin neresinde? **İdealizmin ilk adımı, amaçlı yaşamaktır; bu da ancak anlamlı bir yaşamımız olduğuna inanmakla mümkündür.** Kitlese, ülkesel ve evrensel idealizme geçiş için de öncelikle bireysel boyutta, ne yapmak istediğimizi bilmemiz gerekir. Yaşama gerçek anlamda bağlı bir gençliğin düşleri, yaşamın gerçek idealleridir ve unutmayalım ki, sadece bize ait olduğuna inandığımız gerçekler uğruna düş kurabiliriz.

İdealizm, örnek alındığı sürece yaşanabilecek ve keşfedilebilecek değerlerdendir. Büyük düşlerle, acı gerçeklerin (!) kesin çizgilerle ayrıldığı ortamlarda, idealizmden de, onun gelecek kuşaklara aktarılmasından da söz etmek olanaksızdır.

Ulu Önder, Senin o çok değer verdiğin Türk Gençliği, bağımlı, ürkek ve pasif yetiştiriyor. Öğretileni kabullenip, kabullenileni uyguluyor, dolayısıyla büyük düşlerle gerçek ideallerin peşine düşemiyor. Düşünemiyor, çünkü düşünmeyi öğrenmiyor, üstelik birçok genç düşünmeye yüreklendirilmiyor da... Korkular ve yenilmişlik, deli yüreğimizin girdaplarında körüklenip, beynimizi aşıyor ve tüm varlığımızla susuyoruz...

Bu keşmekeşe karşı Atatürk Gençliği'nin, Senin gençliğinin yapabileceği neler var? **Bazen, verilmeyen olanaklar, çok daha etkili ve kamçılayıcıdır.** Ait olmadığımız kalıpları kendimize yapıştırarak, hayallerimizi dışladığımız sürece, Sana ve kendimize verdiğimiz sözü tutamamanın ezikliğiyle yaşayacağız. Oysa **idealleriyle yeni evrensel gerçekler yaratacak beyin ve yüreklerin temel özelliği, asıl gerçeği içeren imkânsız düşleyebilmektir.**

Bir şeyleri hep başkalarından beklemek yerine, biz kendimize değer verip, evrene saygı duyabilirsek; almadıklarımızın mağduriyetiyle ezilmeyi bırakıp, verebildiklerimizin güveniyle dimdik, senin yolunda ilerleyeceğiz.

Işığın, aydınlığımız; dehan, keşfedilmeyi bekleyen ufuklarımızdır...

İzmir, 30 Mayıs 2000